

Puig de Sant Daniel

Sant Joan de Vilatorrada

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Puig de Sant Daniel
Emplaçament Puig de Sant Daniel. Davant de la fàbrica Mafrica .(Sant Joan de Vilatorrada)

Coordenades:

Latitud: 41.75269
Longitud: 1.79721
UTM Est (X): 400002
UTM Nord (Y): 4623017

Classificació

Número de fitxa 08218-2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval
Estat de conservació Dolent
Protecció Inexistent
Observacions protecció: Ref. Cadastral: Pol. 4- Parcel·la 4- Subparcel. B
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00004
Autoria de la fitxa Arqueociència S.C: SL. (Raquel Valdenebro)
Data de registre de la fitxa: dc., 20/12/2000 - 01:00

Descripció

Conjunt arqueològic format per un conjunt de tombes infantils (cistes rectangulars) colgades per enderrocs provinents de les feixes de conreu del cim del puig. Algunes d'aquestes parets de vinya s'han identificat com

a muralles, les quals, junt amb algunes sitges que sembla que hi ha a l'indret conformen aquest jaciment medieval.

Observacions:

Existeix la tradició ja esmentada per Josep Guitart de l'existència d'una capella en aquell indret dedicada a Sant Daniel, que donaria nom al puig i que no ha estat localitzada. Aquesta església existia encara al segle XIV. Pel què sabem era sufragània de Sant Joan, així quan el paborde de la Seu de Manresa donava possessió de la rectoria de Sant Joan, hi afegia la sufragània de Sant Daniel. (GUITART, 1932). Cal esmentar que el Sr. Àngel Muntané va recollir fa uns anys una petita pica de pedra dins de l'antiga barraca de vinya que actualment es troba al seu domicili.

Història

El 1932 Josep Guitart feia una descripció de la troballa: " En el primer planell, els restes d'edificació són ben abundoses; parets llargues i gruixudes des de l'extrem O. Fins a mig marge de la part S. En el centre de paret de la part de ponent, s'hi veu una obertura de forma trapezoïdal que dona entrada a un recinte ovalat de 1'40 m. De llargada per un metre d'amplada i 1'20 m. D'alçada. Tot el seu interior és revestit de paret i capçat amb lloses sobreposades en escalonat. El seu sòl estava cobert amb una capa de fang molt sec i atapeït que dificultà l'examen detingut del mateix. Seguint la mateixa paret i un poc més enllà del recinte, es troba una rampa empedrada i escalonada que condueix al segon planell del puig. Aquí és on es presenten més manifestacions importants; varis agrupaments de lloses més o menys ben tallades i sobreposades a altres lloses, cobreixen unes fosses cilíndriques o rectangulars, com pogueren comprovar per les que hi havia allí destruïdes per mans inexpertes. D'aquests agrupaments n'exploràrem dos; en el primer i apartades les lloses, aparegué una fossa cilíndrica d'un metre de fondària per un metre de diàmetre revestit de tot el seu interior de paret seca. No hi trobàrem res que ens pogués donar indici del destí d'aquell recipient. Tornàrem a col·locar les lloses tal i com les havíem trobades i seguïrem l'exploració del segon grup, el qual ens donà el mateix resultat que el primer. Suposant que en els demés agrupaments trobaríem els mateixos resultats, deixàrem la seva exploració i férem curoses recerques per aquelles ruïnes. En elles hi trobàrem varis trossos de lava de forma cúbica de 8 a 10 cm de grandària, diferents fragments de ceràmica antiga i moderna, tégula romana i dos trossos de pedra esculpida molt gastats pel temps i que semblaven cornises o parts de capitell. Deixàrem el segon planell, i per una escaleta oberta en la paret pujàrem al tercer. En ell hi ha un petit edifici, que serveix de barraca, de forma rectangular de 3 per 4 metres de superfície, construït modernament amb pedres d'aquelles ruïnes. En el seu interior no hi vàrem saber veure res de notable, però el parcer ens va dir que l'any 1900, quan es plantà la vinya d'aquell puig, s'havia enrunat i omplert un soterrani que hi havia en aquella barraca i que en tot el voltant del mateix hi havia uns pedrissos sobre els quals reposaven algunes restes humanes i ceràmica trencada. També va dir que aquella barraca havia estat una ermita o capella dedicada a Sant Daniel, i que en ésser destruïda per una guerra, es va traslladar el Sant a Can Canals, on actualment és venerat com a Patró d'aquella contrada." (GUITART, 1932)

Bibliografia

AA.D.(1984), Sant Joan de Vilatorrada. Catalunya romànica. Vol XI. El Bages. Enciclopèdia catalana. Pàgs.444-446. GUITART J. (19329, "El Puig de Sant Daniel, de Vilatorrada"" . Butlletí del C.E.B. Núm 152. Manresa. Pàgs.271-276". VILLEGAS F. (1977), El Puig de Sant Daniel (Sant Joan de Torruella). Gazeta de Manresa. 29-10-1977.

